

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta edeltrude regina [et] virg. Cap[itulum]. cxlij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Epitaphium etiam vite consolatorium. Libellum super morte christiani et baptizati infantis spe christiana monitum. Epistolae plures ad severum, Sacramento: etiam et hymnorum. Item epistolae ad delphinum: amadum: vicentium: aprium: florentium: eusebium: et vicentium. Hec genadius de viris illustribus.

De sancta Hildegarde regine. Cap. cxxix.

Hildegard

dis virgo in alamanie partibus admirabilis fuit puerce etatis tpe coradi imperatoris. Que

quinquēns a parentibus deo ad servendum tradita est: et in monasterio commendata. A quo tempore et ad obitum suum ieiunijs et orationibus interdens miras visiones habuit: et spiritum propheticum a domino percepit. Et cum laica prius montalis et illiterata fuisset. Nam nihil de scripturis excepto psalterio didicit: mirabiliter tamen rapta divinitus imbuir: non solum quod verbis effunderet: sed etiam quod scribendo latine diceret: ac dicando catholice veritatis libellos conficeret. Hec enim fuit fundatrix et magistra monasterii sancti roberti quod apud pinguiam situm est. Cui etiam multa epistolae disperserunt: et ab ea remissas susceperunt. Praeci pue tamen tres romani pontifices suas beate hildegardis charitativas litteras miserunt: scilicet Eugenius: anastasius: et adrianns: huic etiam scripsit epistolam beatus bernardus. Que de iussu pape Eugenii omnia que de antichristi temporibus prophetauerat scripture roboravit. Cuius etiam libelli ab eodem pontifice in concilio treverensi. approbati sunt. Scripsit autem epistolam de temporibus futuris. Initians ab anno domini milii. d. c. proredes usque ad finem seculi: multa et mira in eodem arcana futura predictans. Que sanctis operibus plena: quiescit in pace. x. kalen. iulij. Sepulta in suo monasterio quod reperat ante circiter. xl. vbi et miraculis fulget.

De sancto Nicea epo.

Cap. cxi.

Nicetas episcopus

romani civitatis sanctitate et morum honestate compositus: ac doctrina sublimis et facundia perclarus apparuit. Qui sepe ad baptisimum venientes competentibus instructionibus informans libellos edidit. Quorum primus continet quid agere debeat: qui ad baptisimum gratiam venire cupit. Secundus de generalitatis erroribus. Tertius de fide veteris testamenti. Quartus aduersus genealogiam. Quintus de symbolo. Sextus de agni paschalis victima. Ad lapsam etiam virginem libellum emendationis omnibus infir-

gnem laudibus misit: quiescit autem in domino. x. kalen. iulij. Hec genadius de viris illustribus.

De sancto iustano martyre.

Cap. cxx.

Iustanus

martyr iuuenulus annorum xvij. in stantide civitate passus est tpe deici cesaris sub preside martiano: quem preses deventum ad sacrificia sua debet: et sacrificare abnuentem fustibus cecidit. Interque in equuleo levatum graviter flagellari: deinde depositum in carcere mitti fecit. Et asclepiodora matre iuuenis accersita portabatur illa preses: ut filium ad deorum immolationem suis exhortationibus induceret. Que tristi dierum inducias postulavit in quibus marer filium in christi confessione corroborebat. Elapso vero triduo cum iustanus iussu presidis educeretur de custodia dijs sacrificare cotereretur: fecit preses adduci sacrum cum serpentibus et arena martyrem christi in ipso consili: ac in pelagus mitti: ut sic tam aquarum profocationibus: quam ferarum moribus interiret. Cui corpus ab undis iactatum ad insulam: quam pconessus: a christians ibidem habitantibus inuentum in mote ipsius terre sepultum est: vbi multo tempore sine aliqua veneratide quiescit. Post multos vero annos estatis tpe maris pcella intumescente: pars motis vbi arca sita fuerat a mare diruitur: et arca saxea in mare iactata: qua diuino nutu super pcellas enatas abyndas ad portum arimineni. civitatis adducit: et in littore iactata. Quod ciues admirantes: qui ad portum venerant: luce super infusa arca super aquas natare cospexerant: tumulum cum sacro corpore plastro imposuerunt: et ad ecclesiam maiorem illud deferre volentes: ipsum inde amouere nullatenus potuerunt: sed neque arcam aperire aliquatiter valuerunt. Tandem post dierum plurium oratione et ieiunia iohannes abbas monasterii sancti petri extra civitatem situm: sepulchrum cum corpore eius vehiculo impositum facilliter movit: et ad ecclesiam suam adduxit. Et patefacto leuiter tumulo corpus sancti iustani martyris vna cunctis bus oino incorruptum inuenit. Passionis quoque epitaphium conscriptum ibidem repertum coram omnibus legit. Erantque in ipsa arca. vij. capita martyrum ignotorum. In ipso igitur loco corporum cum arca depositum ad presens usque quiescit: qui passus est. ix. kalen. iulij.

De sancta edeltrude regina et virgine. Cap. cxxij.

Edeltrude regina

virgo sacra: ut scri. sigibert: anno. xliij. constantini iunioris in anglia claruit: qui duobus nupta viris (quod dictum mirum est) rego permasit. De hac beda li. de gestis anglorum. xliij. di. quod fuit filia anne regis orientaliu anglorum christianis simi. Et prior quidem proz godeberti principis au-

Arallū girulozū fuit: cū quo in v̄ginitate pseue
rauit. Quo mortuo coacta p̄ patre ceford regē
maritū accepit: et hūc ad tantā pudicitia incita
uit: vt. xij. annis secū in cōiugio manēs; illiba
ra custodiret. A quo tādē patre defuncto obre
nuit: vt absoluta a cōiugio monasteriū ingre
deret. Sicq; i cenobi ovginū v̄b̄is coludī sub
obediētia elbe abbatisse amice regis a sacō p̄l
frido ep̄o sacū velamē accepit: et ibidē anno in
regro deo seruēs māsit: deide. p̄pter sc̄itatis
ei? famā electa est abbatissa in regione elgo in
p̄vincia or̄sallū angloz: q̄ est insula paludib?
circūdata: vbi mira sc̄itrate p̄pollēs mōasteriū
sibi cōmissuz strenue gubernabat. S; post ānos
vij. grauiss. mo percussa morbo ad extrema de
uentēs: q̄cut in pace feliciter. fr. kal. iulij. Lui
foroz: ipsius serb: uch successit i regimine abba
tie. ¶ Post annos x̄o. vi. cū corp? sc̄e v̄ginis in
loculo ligneo subterraneo faceret: et multis h̄tu
rib? et signis clareret: ipm̄q; foroz: ipsius abba
tissa in tumulo marmoreo leuare decreuisset:
misit nūcios cū nauī ad aliā insulā p̄ marmoz
bus appoztādīs: q̄ in ip̄o loco arcā ad mensurā
corp̄is ei? diuinit? excisaz: vbi caput facere de
buisset: aliquātulū cōcauā iuenerūt: quā ad mo
nasteriū deferētes corp? in ip̄a eq̄ sibi: vt dictū
est cōueniēte collocarūt: qd̄ oīno icorruptū mi
roq; fragrans odore reptū est. Vult? etiā qd̄ ei
in vitima ei? egritudine p̄ apostematis ic̄siōe fa
ctū fuerat: cū q̄ adhuc apro decesserat: solidatū
iuenerūt oīsa signū ic̄siōis pulssima cicatri
ce. Et cū sc̄itū corp? in nouo sepulchro recode
ret: audita est vox ex ip̄o cadauere dicens. Sit
gl̄ia noi dñi. Lactu h̄o tā ip̄ius corp̄is q̄ p̄io
ris loculū ac vestīū suarū multi egrī a diuersis
languozibus sanati sunt.

¶ De sancta maria de cegnies. Cap. cxxij.

Aria de cegnies cui?
vitā scribit iacob? de vitriaco orta
villa niuella ep̄ar? leodij mediocri
bus parētib? diuitib? artamē: oīa p̄
sp̄i amore ab ānis puerilib? cōrēpsit: et deo hui
re sollicitē curauit. Que ānoz. xij. cuidā iohāni
ls̄ inuita a parētib? in piugū tradita est: et secū
cōhabitās tā asp̄ima p̄nia se macerauit: q̄ sue
sc̄itatis exēplo virū: vt optabar ad castitātē in
durt: et ad villā q̄ d̄z villēborh̄ ip̄a vna secū se
pius adibat: ibiq; ābo cōiuges leprosis ministe
riū exhibebāt. Tādē v̄ri instātib? p̄cib? obten
ta licētia: x̄po seruētū? h̄uire cepit: et ad suozū
nocres insomnes in orone ducere: seiunijs et di
sc̄iplinis carnē affligere: et v̄l̄ib? induta incede
re: ac eccl̄ias frequētare. Lū aut̄ i die pasceue
a sacerdote moneret: vt lachrymarū inundatiā
aliquātulū cōhiberet: orauit maria p̄ ps̄bytero:
qui eodē die celebrās tāto lachrymarū ibre p̄
fundit: vt etiā altaris pallia irrigaret. ¶ P̄nia
h̄o ip̄ius admirabilis extitit: adeo vt continuo

tr̄tēto ab exaltatiōe sancte crucis vsq; ad pas
scha in pane et aqua quortidie ieiunaret: et inde
nil attenuata: nec etiā ex hoc opera manū in
termittet. Lui sepius angeli apparebant: eā
q; diuinis colloquijs refouebant: p̄cipue tamē
eius angelus ad sui custodiā dat? ei quasi quos
tidie assistebar: cui dei ancilla: vt suo abbatī in
oībus obediens erat. Aliqñ etiā a iohāne euā
gelista exstēs in mēsa celestibus lapidus refe
cta est. Aliqñ. xxxv. diebus sine v̄llo cibo in silē
tio p̄durauit. ¶ Reuelationib? aut̄ celestibus cre
bro consolabaf. ¶ Per annos singulos ecclesi
am genitricis dei de cegnies visitabat: et sine vl
la esca vadens et rediens triduanū iter agebat.
Angelis duo ip̄am a dextris et a sinistris in ip̄a
via continue dirigeabant: eāq; ab omni periculo
calore et pluuia pregebant. Plerūq; em̄ imbre
cadente vestibus oīno siccis incedebar. ¶ Des
mones aut̄ suis orationib? mira virtute compe
scuit. Quoscunq; etiā p̄tunciq; male dispositos
se visitantes suis sermonib? ad penitentiā
puocauit. Quacūq; tribulatione depressos ad
summā paciētā iduxit. Frequēt̄ puer selus
dum sacra leuaret hostia in manibus sacerdos
tis ei apparuit. Plerūq; glorioz: iohāne eide se
reuelauit. Plerūq; et ei deuor? iohānes euāge
lista eide assistit qui aliqñ in specie aquile alis
collum cōplexans rostrū in pectore figens in
undantia lachrymarū ipsam repente repleuit.
¶ Deniq; frequentā hominū ad se cōcurrētū
fugiens ex n̄uella discessit. Et reuelatione di
uina locum sancti nicolai de cegnies sibi visum
ad quietē elegit: vbi sanct? cōfessor: loci patro
nus sibi apparuit: ip̄amq; noctu clausis ianuis
in ecclesiā intromisit. Ibi quoq; sanctitate re
pleta et virtutū op̄ibus insigniter glorioza vsq;
ad finē vite permansit. Ob̄itum aut̄ suū per. vi.
annos ante p̄sc̄iuit et aliquib? p̄dixit: d̄seb?
liij. ante sui exitū cōmunionē sacra sola refecta
sine alio cibo perdurauit. In cui? vitima et lon
ga egritudine consueram semper vitā et absti
nentiā seruauit: et nunq; a soleypote filia luctis
oculos aduertit: multas quoq; in ip̄a infirmī
tate reuelationes diuinas habuit: ex quibus al
qua reuelauit. Lui languētū angeli assistebat: et
eā diuinis allocutionibus cōfortabāt. Sed dñ
extremā v̄nctionē reciperet: x̄ps cum apostolis
eide aduenit et crucē ad pedes ei? affixit. Pe
trus quoq; clauēs celestis regni eide referan
di visibiliter ostendit. Quā cū ad extrema ten
dentē tolosanus ep̄s visitasset: vidit illā in acra
a dei genitricē leuari et ab angelis obuiatibus
comitari. Sicq; sanctitate consumata x̄po dño
ei in v̄l̄imis apparente eiusq; sp̄is affluente
die dñico in vigilia iohannis baptiste hora diei
st. obdormiuit in pace. Anno gratie. D. cccij.
fr. kal. iulij. Sepultaq; iacet cegnies in eccle
sia sancti nicolai miraculis flagrans.

¶ De sancto iohāne presbytero. Cap. cxxij.